

„СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?“
„Нагрядить поразок, та ще ніч“ Іса. 24.

The Watch Tower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly
VOL. LII. МІСЯЧНИК № 3
Марень, (March) 1931

ЗМІСТ:

КОНВЕНЦІЙ	34
СПОМИН ГОСПОДНЬОЇ СМЕРТИ	34
ДОВІРЕ ОСТАНКА	35
Іспит	35
Чунайте й Моайтсья	39
ВІВНІ Й КОЗЛИ	41
Суд	44
РАЙДУГА УГОДА	45
ТЕКСТИ НА ОСВІДЧЕННЯ	47
ПИТАННЯ І ВІДПОВІДІ	48
ЛІСТ	48

„Став же я вначе на варті і, стоячи пов-би на башті, роздумував, що скаже він мені, що відповість на мого жалобу.“ — Аввакум 2:1.

На землі переналоз народів у закалоті; як зарева мове та бамі [взбурені, невдоволені маси]. І омертвіють люде від страху та дождання того, що прийде на вселенну: сили бо небесні захитаються. ... Як побачите, що се стаять, знайте, що Царство Боже близька. Випростуйтсья і відіймайте голови вади, радуйтсья, бо наближалось закулення ваще. — Спаягемі Маттея 24:33, Марка 13:29; Луки 21:23-31.

СЕЙ ЖУРНАЛ

ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ

СЕЙ журнал є виданнє в тїй цілї, щоби помочи людям зрозуміти цїль Єгови. Він поміщує матеріял для систематичного студювання Біблії, і всі Його читачі можуть брати постійно участь в розбираннї Його змісту. Він подає розклад дороги подорожуючих бесідників по зборах, і оголошує конвенції і подає справозданнє з них. Він також поміщує програми для радіостанцій і поміщує відповідний їй наукаючий матеріял для пояснення Біблії через радіо.

Він точно тримається Біблії яко Божого обявленого Слова Правди, і стоїть непохитно на основній правді великої жертви викупу, після котрої всі науки міряться. Він є незалежний від впливу різних партій, сект і людських піроісповідань. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує читачів до уважного реєсаїжування кожного написаного в нїм слова, порівнюючи Його з наукою неомильного Слова Божого. Він не мімається в жадні суверенности і не поміщує ніяких персональних справ.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ НАС

ЩО ЄГОВА є єдиний справедливий Бог, Сотворитель неба і землі, і перебуваючий од віків до віків; що Йогоє був початком Його творива, котрий єпислі стався чоловіком; що Він тепер є Господь Ісус Христє у славі, котрому є дана всяка сила на небі і на землі.

ЩО БОГ сотворив землю для чоловіка, і создав совершенного чоловіка на нїй; що чоловік добровільно переступив закон Божий і тому був засуджений на смерть; що через Адамів гріх усі люди прийшан на світ грїшниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком для того, щоб статиєс Відкупителем людей; що Він дав свою життя в жертву за чоловіка, через що Він набув цїну викупу; що Ісус воскрес із мертвих, вознієс на небо і представив вартість свого чоловічества яко цїну викупу за чоловіка.

ЩО ЧЕРЕЗ МНОГІ СТОЛІТТЯ БОГ, через Христа, вибрав з між людей членів церкви, котрі становлять тіло Христа; що місїя церкви є ступати слїдами Й Господа Ісуса Христа, преобразуватися на подобє Його, давати свїдоцтво є імені Й замірі Бога Єгови, і остаточно бути прославленою з Ісусом Христом в небеснїм царстві; що Христєс, Голова і тіло, становить „ласїння Авраама“, котре буде благословити всі племена землі.

ЩО СВІТ СКИНЧИВСЯ; що Господь повернує і є тепер присутній; що Єгова посадив Ісуса Христа на своїм престолї і велить усім народам слухати Його.

ЩО ВЕЛИКА ПОДІЯ перед усім творивом тепер є оправданнє Єгового імя і слова, і ще се є привилєй як і повинність кожного правдивого Християнина давати свїдоцтво Ісуса Христа, голєсити, що царство небесне прийшло. *Єя євангелїя царства мусить бути голошєна.*

FOREIGN OFFICES

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario
Australian 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African 6 Leile Street, Cape Town, South Africa

Прогешєні адресовати в кожнїм разї на Товариство.

WARTOWA BASHTA, Ukrainian Monthly

published by

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams St., Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Editorial Committee J. F. Rutherford,
W. E. Van Amburgh, J. Hemery, R. H. Barber, E. J. Coward.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and Foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Предплата на Вартову Башту річно вноєсити в Злучених Державах \$1.00, в Канаді і инших краях, \$1.50; в Великій Британії, Австралії і в Пелудневї Африці, 7 ш. Предплату в Злучених Державах треба посилати через поштовий переказ, експрес ордер або банкєвий переказ. В Канаді, Англії, Пелудневї Африці і Австралії Предплату треба висилати лише до відділу того краю.

Сей журнал виходить на кількох мовах.

Для бідних, що неможуть заплатити за сей журнал, а бажають Його читати, вислаємо даром, если є се попросити.

Увага для предплатників! В нас є такїй звичай, що не вислаємо спеціального повідомлення, що отримали належитість, ані не повідомляємо, що предплата скінчилась, а тільки зазначуємо се побіч адреси один місяць наперед.

КОНВЕНЦІЇ

Для вигоди всіх читачів ВАРТОВОЇ БАШТИ по всім свїті, вголовуємо тепер конвенції тих що люблять і слухють Єгові, як свїдує:

- 23 до 26 мая, 1931, Париж, Франція.
- 30 мая до 1 червня, 1931, Берлін, Німєччина.
- В червню (точна дата буде подана пізнійше), 1931, Лондон, Англія.
- 24 до 30 липня, 1931, Колумбус, Огайо, З. Д. А.

Нехай всі в Америкї і Канаді, если можливо, постараться щоби їх вакації припадали на час коли відбудеться конвенція в Колумбус, так щоби могли бути присутними. Надїємось, що се буде дуже важна конвенція для Божих людей, в котрі сподїємось отримати много благословеньєв від Єгови. Президент Товариства надїєсь бути присутним на всіх повисше згаданих конвенціях. Новійше виголошення буде поміщенє в ВАРТОВІ БАШТІ.

РАДІО ПРОГРАМИ

WBWB Brooklyn, N. Y. 1300 K/C., 230 Meters.

Пів годинєві програми будуть давані раз на місяць, що другої пятниці кожного місяця від 7:30 до 8:00 години вечером. То є, 13-го марта в 7:30-8:00 год. 8-го мая в 7:30-8:30 год. 10-го квітня в 7:30-8:00 год. 12-го червня в 7:30-8:00 год.

СПОМИН ГОСПОДНЬОЇ СМЕРТИ 1931

Жидівський місяць Нісан, котрий є „початком місяцїв“ місяцє Єгови, зачинається є появленнєм нового місяця на небі, котрий є найближше до еквїнокції (рівняєго дня з ночью) на весні. Такїй новий місяць цього року появиться в 2-тїй год. 15 минут 19-го марта. Отже перший день Нісана зачїється в 6-тїй годинї вечером того дня, в котрій то годинї зачинається жидівський день після писання.

Чотирнадцятий день Нісана зачїється в 6-тїй годинї пополудні, 1-го цвітня. Отже виходить, що властивий день на обходження спомину смерти Господнєй є во 6-тїй годинї в среду, 1-го цвітня, 1931 р. В тїм то часі Господні помазанники зберуться разом в їх ріжних місцях для обходження спомину, котрий установив наш Спаситель.

Просїмо усіх зборових секретарїв, щоб вони подали звіт, зараєз не спомєні, цїсло учасників в ріжних місцевостях.

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

VOL. LII.

Марепь, 1931

№ 3

Довіре Останка

«Господь світло мое і спасення мое; кого мені боятись? Господь твердимня життя моего; перед ким мені лякатись?» — Псалма 27:1.

ЄГОВА постарався о достаточну провізію для всіх тих, що покійно вповають на Нього і котрі радісно беруть участь в оправданні Його Слова й імя. Останок Його помазанників є тепер на землі. Ісус Христос, Голова помазанників, зібрав вірних разом до себе. Ніхто на землі окрім останка не може оцінити значіння бути у храмі. Ворог бачить останка і його активність, і тому він докоряє і погорджує ними і старається знищити останок Божий. Ті, що становлять той останок, будучи частю Божого слуги кляси, моляться о повну ласку Божу і щоб вони дальше були в Його службі. Такі здовірям вповають на нього.

* Двацять шеста і двацять сема Псалма є близько споріднені собі відносно писання і відносно тих, для кого ці Псалми були писані. Помазанники ясно бачуть, що ці Псалми не є лише досвідчення їх автора, але що вони є прощими висказами написані головню для користі Божого народу на землі при кінці світа. Можливо що автор тих Псалм мав подібні досвідчення про які він описує, але помазанник ясно може бачити, що слова в тих Псалмах були диктовані Господом і записані для користі тих, що показали свою любов до Нього. Обидві Псалми кличуть до Бога о Його признання і просять Його о потрібну поміч і в обидвох є показано вповання на нього.

ІСПИТ

³ Від приходу Господа до Його храму, проби на дітей Божих не переставали приходити. На декотрих з них падали дуже острі проби від того часу. Тоді приходили проби знеохочення, і задля сильної опозиції або сих острих проб, декотрі з Господніх дітей питали себе: „Чи я є Божим помазанником чи ні, або чи може Господь відкинув мене?“ Такий іспит себе є доброю річю і є в гармонії з Божою волею. (1 Кор. 11:28) „Самих себе розбирайте, чи ви в вірі; самих себе вивідуйте. Чи то ж не знаєте себе самих, що Ісус Христос у вас є? Хиба тільки що ви не достойні.“ (2 Кор. 13:5) Если помазанник думає про себе тверезо так як він

повинен думати і тоді вивідує себе чи він у вірі і все памятає своє споріднення до Бога через Ісуса Христа, тоді він може прийти до властивого заклячення. Слова Псалмиста в 26 Псалмі відкривають таке вивідання себе, і молитву до Бога, щоб він розглянув напрям поступовання його дитини і дав їй своє признання.

* Господь не обіцяв, що Він схоронить своїх дітей від острих проб, але Він обіцяв помазанникам, що Бог буде скріпляти своїх дітей в тих пробах, если вони будуть вірні Йому. Услівя угоди мусять бути виконані. Головним предметом нападу через Сатану є останок, і Сатана вживає ріжних знарядів, щоби знищити той останок. Сатана нападає в те місце котре він уважає за найслабше. Щоби помочи побідити Сатану, Ісус сказав до своїх правдивих послідувателів: „Хто ж видержить до останку, той спасеться.“ — Мат. 24:13.

⁵ Сатана навіть нарушив був питання відносно Йова, а іменно: Чи Йов покаже свою невинність серед найбільше острих проб? Історія про Йова є записана для користі Божих дітей на землі на котрих кінець віку прийшов. Сей факт, що книжка Йова ніколи не була зрозуміта є доказом, що лекція тої історії є дана головню для теперішного часу. В послушенстві до Божих заповідей Його помазанники йдуть проповідувати евангелию царства, і коли вони се чинять вони є постійно нападані многими агентами Сатани. Отже час від часу треба себе вивідати, щоб дитина Божа могла бути певною, що вона є в любові Божій. Если Християнин знайде, що він терпить задля вірности до Бога і Христа, і задля справ царства, тоді се буде сильним доказом, що він є правдивий і знаходиться на правдивій дорозі. Тоді він памятає слова Ісусові, котрі Він сказав до своїх вірних в теперішнім часі, а іменно: „І будете ненавиджені від усіх задля імя моего. Та й волосина з голови вашої не загине. У терпінню вашому осягнуть душі ваші.“ — Луки 21:17-19.

“Тут зараз можна завважити, що послідувателі Христа мусять йти дорогою терпіння. Але терпіти не значить поверховно тішитись підчас

перенесення пробів. Протинно, дехто може поверховно плакати і в той самий час терпеливо зносити проби і поступати вперед. На його лицьо можливо не видноя веселости. Терпіти значить витривало й постійно виконувати задачу серед опозиції або переслідування й в той самий час радуватись в собі, знаючи, що він чинить волю Божу. Ось так він примушений йти вперед помімо всякої опозиції. Терпіння походить задля постійного вповання на Єгову.

Тепер останок є у війні з Сатаною, котрий розпучливо старається знищити їх, тому що вони є однокими і дійсними ворогами Сатани, котрий тепер є на землі. Ми мусимо постійно воювати аж до кінця, але памятаймо, всякого часу, що Господь обіцяв, що хто останеясь вірним, той не буде ушкоджений. „Навіть волосина з голови вашої не загине.” Тут є сильна обітниця, і правдива. Слова в Псалмі 26 і 27 головню відносятья до останка. Слова Псалміста показують, що такі не шукають похвали від людей але яко діти Божі вони хотять бути певні, чи вони є признані. Для того вони молятья: „Суди мене, Господи, бо ходив я в невинності моїї; і на Господа вповав я, і не схитнуся. Спробуй мене, Господи, і досвідчися; розглянь внутро й серце мое.”—Псалма 26:1,2.

Іншими словами сказати, що Християнин просить Господа, щоб його справа пішла перед Бога й щоб Він розглянув її й повідомив його в чім його дитина є недостаточна. Тоді він ставить свою справу перед Господа для розслідування. Завважмо, що він не оправдує себе задля своїх власних чеснот. Він пізнав, що саб-оправдання Господь не признає. Правдивий послідуватель Христа зрозумів, що він не може виробити собі прекрасний характер, котрий би вповодбався Господу. Павло був вибраний Богом, а однак він сказав: „Знаю бо, що не живе в мені добро.” (Римлян 7:18) Він не вдавав, що він виробляв собі солодкий і прекрасний характер і не робив себе правдивим і задля тої причини був відповідним до царства Божого. І так Псалміста тут робить натиск на своє вірне посвячення Богу і на своє вповання на нього. Така річ є можлива і такої річі вимагається від кожного, кого Бог оправдає. Іншими словами переказати думку Псалміста, котрі то слова вдійности є слова вірних членів останка, він ставить свою справу перед Господа в такий спосіб:

„О Господи, твоя доброта й любов є все передо мною. Зі всіх сторін я бачу твою правду й справедливість, і твоя доброта є обявлена для всіх тих, що люблять тебе; я ходив у твоїй правді й вона була світильником для ніг моїх; я не бажав ходити ніякою іншою стежкою. Я не вдавався до марної філософії, ані я не товаришив з тими, що роблять розділення між

твоїми народами і противляться твоїй організації. Я не навидів, отже оминав, зібрання тих злочинників і я не бажаю засідати з ними, тому що я шаную твою доброту й любов. Глянь на мої руки, вони є невинні, і я не приставав до нікого хто противиться твоїй роботі. Се я чинив, щоб мати часть в даванню свідоцтва про твої великі діла і в прославленню твого імя і щоб співати про твою честь.”

Тоді той слуга просить Бога, щоб Він не викинув його в місце тих грішників лукавих, а щоб Він розглянув його і знайшов його що він тримається своєї невинности. Коли Йов був пригноблений своїми мучителями він сказав: „Ось, він убизає мене, та я не перестану надіятись.” Так і вірні члени останка, будучи тяжко переслідувані ворогами, вповаяють на Бога і з натиском кажуть: „Я ж ходжу в невинности. . . . Нога моя стоїть на рівній дорозі; на зборах прославляти му Господа.” Правдиве бажання щирого останка є, щоби дістати Боже признання, а не признання якого-будь чоловіка. Він знає, що він не може оправдати себе перед Богом; але він просить Бога, щоб Він розглянув його справу, щоб йому отримати признання від Господа.

Кожний з помазанників може пізнати через розглянення себе чи він затримав або ні свою невинність перед Богом. Він може спитати себе: Від коли Господь прийшов до храму, чи була коли хвиля що я не любив Бога? Чи мав я коли нельояльну думку відносно Бога, або його організації або його роботи? Чи я коли співчував тим, що противляться Його роботі? Всякого часу мое головне бажання було щоби чтити Боже імя й доказувати мою любов йому через сповнення його заповідей. Мое серце, мої думки, і мої почування всякого часу були з Богом. Я знаю, що я є несовершенний, але я надіюсь, що мій Бог і мій Господь буде судити мене після моєї вірности!

Ніхто не може бути льяольним і правдивим Господу если він не сповняє заповідей Його. (1 Йоана 5:3) Хто противиться роботі Божій, яка є виконана через Його організацію не може бути льяольним і вірним Богу, бо противитися навіть тим, котрих Бог уживає в своїй службі, значить чинити беззаконність. Всякий може рішити чи він старався або ні служити Богу радісно через виконування Його заповідей, а головню в голошенню Його царства через проповідування правди з чистого й несамолюбного серця. Таке вивідання себе і заключення в світлі фактів і Писання приносять мир для ума, тому що він вповає на Єгову. Таке вповання є показане словами Псалміста: „Нога моя стоїть на рівній дорозі, на зборах прославляти му Господа.” — Псалма 26:12.

Тепер зачинається початок Псалми 27, в

котрий є показане цілковите довіря до Єгови. Пророк Ісаїя (12:1) представляє нарід Божий, котрий приходить до вирозуміння, що Єгова вподобав їх і що тепер його гнів є відвернений від них, і таке знання приносить їм потіху, мир і радість. Ся Псальма показує, що Божий нарід знаходиться в подібних обставинах. Вірні бачуть, що вони є окружені зі всіх боків жорстокими ворогами і що його напад проти них є під кермою Сатани. Тепер вони бачуть, що Сатана зібрав свої сили, і привів їх до фронту, тих, що були колись дітьми Єгови і котрі колись ходили в світлі аж беззаконня запровадило їх на злу дорогу. Тепер сі опущені одиниці сталися фіркими ворогами вірних, і посідаючи знання, вони є лучшим знарядом Сатани який він уживає проти тих, що є в ласці Божій. Але ніщо із сих річей не лякає вірних ані не відверне їх від непохитного посвячення Єгові. З довірям і з відвагою вірний останок каже: „Єгова світло моє і спасення мое; кого мені боятися? Господь твердиня життя мого; перед ким мені лякатися?” — Пс. 27:1.

“Злочинники є ті, що колись були просвічені словом і духом Божим і котрим була дана нагода служити і показати їх любов до нього, і котрі задля самолюбства, відвернулися від Бога і сталися противниками Його й Його роботи. Тоді вони сталися гонителями Божих любих свідків. Будучи кермовані головним ворогом, вони далше кажуть, що вони виконують роботу в імя Господа. Однак вони не навидять і відкидають всякі напаминання Божих слів і переслідують Його свідків. Деколи, щоби звести і спричинити розкол між родинами Божої видимої організації сей зведений знаряд Сатани вживає часом „добрих слів і мови” й сим спричиняє що многи слабі падають під їх вплив і відступають від Господа. Тоді вони чернять Божі діти, котрі народились під тою самою угодою або матерю, і все се вони роблять під впливом Сатани щоб слово Боже між Його дітьми стало мало-важним. Занім всі сі річи вповні сповняться, Бог показує їх вірним для їх заохочення і охорони.

“Господний останок тепер бачить „человіка гріха, сина беззаконня” обявленого і вірою, сполягаючи на Слово Боже, вони бачуть кінець його. Злучені сили ворога не зрушать вірних з їх рівноваги. Вони кажуть: „Як здогонити мені злюки, щоб пожерти тіло мое; напасники і вороги мої — вони спіткнулись, і наложили головами.” (Псальма 27:2) Се обявлення Божої охорони і доброти спонукає останка бути одважним і казати: „Коли військо облогою проти мене стане, не боїться серце мое; як вдавить боєм на мене, я й тоді вповаю.” — Верш 3.

“Се пророцтво в Псальмі є образом на останка або „слуги” класу, котра стоїть неушкоджена

аж до кінця. Той „слуга” бачить сильну і злу силу під провідництвом сатани, котрий виступає до нападу, однак каже, що він не боїться, тому що він є під покровою Єгови. Його віра в Єгову є так сильна і так цілковита, що хотий би всі війною йшли проти нього, тому що він є слугою Божим, то він не злякаєсь, але здовірем вповати ме на Єгову. Він бачить сили за силами виступають проти нього, і вповаючи вірою, він стає чим раз сильніший в Господі. Коли ворог окружив Елисея і Бог обявив присутність ангельских сил, висланих для його охорони, тоді пророк сказав: „Не лякайся, бо тих, що з нами, більше, аніж тих, що з ними.” (2 Цар. 6:16) Так і тепер коли слуга Божий робить роботу представлену через Елисея, і вороги наступають великими ордами, той слуга не боїться, тому що він вповає на Єгову котрий обіцяв післати свої ангели, щоб охоронити слугу в сім часі. — Псальма 91:11,12.

“Лише ті, що знають Єгову і котрі є певні свого споріднення з Ним і если вони законно виконують Його волю, сі можуть мати радість і вповати на Нього. Не кождий, що служить Богу і каже „Господи, Господи” може мати таке довіря. Лише ті, що несамолобно служать Богу і здовірям вповають на Нього можуть мати таку віру. Через вивідання самого себе той слуга може рішити чи він є непохитний і чи він є в невинності. Если так, то він перебуває в радості Господній і тому радується коли він бачить, як Господь і Його армія відганяє ворога від воріт, щоби імя й слово Бога Єгови було оправдане на віки. Він далше розуміє, що бути вірним і бути побідником, котрих представляв Йов, значить бути в ласці Божій і знаючи се той слуга буде поступати вперед. Його віра і вповання на Єгову ростуть сильніші, і тому він стає сильним в Господі і в потузі сили Його.

“Кождий член того слуги класи може бачити, що Бог ласкаво помістив сі правди в своє Слово яко спеціальну поміч, потіху й заохочення для вірних в сім часі. Се є час найбільшої небезпеки, тому „Лихий” провадить розпучливу війну проти останка, а однак се є найбільше благословенний час зі всіх часів для Божих вірних бути тепер на землі. Господь провадить армію праведности і є абсолютно певний побіди і незадовго Боже імя буде цілковито оправдане, і вірні будуть мати маленьку часть в сій роботі.

“Зрозумівши доброту Єгови таке довіря побільшує любов того слуги до Єгови. Тепер той слуга знаходиться в храмі, де він був зібраний через Голову того слуги. Останок, з ласки Божої, тепер має видіння славної організації Єгови, із престолом Всевишнього стоячого над усіма. Сидячий на престолі є представлений в одкриттю яко найдоросший камінь, славний в бляску світла, і чистий наскрізь, і без порівнан-

ня в справедливості. Се є дім Божий і Він є славою Його. Се є Його організація, і слава Божа окружає її.

²⁰ Красота й слава Предвічного Царя зачалась відкривати тому „служі” або останку коли храм в небі був отворений для нього, і жадний чоловік не мав ніц спільного з тим видінням. — Тоді Господь поміг зрозуміти тому „служі” кляси про річи, що мусіли скоро наступити, і чинячи се, Він показав їм сі славні річи в Його славній організації. Той „слуга” знає, що Єгова є все-сильним, всекрасним і славним, і світло з храму дальше побільшає його видіння, і тому з щирого серця він каже: „Одного в Господа прошу, одного тільки бажаю: жити в домі Господнім поки життя мого, щоб дивитись на благодать Господню і служити в храмі його.” — Верш 4.

²¹ Останок того „слуги” тепер просить Бога, щоб він міг остатися в блаженнім місці по всі дні його життя, і дальше оглядати красоту Господню й вчитись від нього. Тут не треба розуміти, що се значить говорити побожні слова або бажати мати солодкий спочинок і жити без труду і без боротьби. Типічна святиня не була місцем мешкання для священників. Се було місце Божої служби. Отже сей текст можна властиво зрозуміти й пристосувати до служби кляси, коли Господь будував Сион і вірні були приведені в Його організацію і були помазані. Кожний член останка є свідомий, що він є в домі Єгови, котрого то дому Ісус Христос є Головою, і що він мусить там перебувати і повиноватись правам і регулам. Знаючи се, він молиться, щоб він міг остатися там по всі дні його життя й оглядати красоту Єгови і пізнати більше Його чудові діла, щоб шанувати Його й служити Йому.

²² Сей вираз бажання бути в домі Єгови не є молитва або прозьба, бути забраним до неба й від заколоту в світі, як декотрі молилися в часі періоду церкви представленого через Ілію. Ніхто з вірних слуг тепер не може молитися в такий спосіб. Він дорожить фактом що все, що він має є дорогоцінним дарунком від Бога й що в сім життю він має привилей бути слугою Божим, і коли Він се чинить він бажає перебувати в домі Господнім і оглядати Його красоту й славу, і пізнати Його й служити Йому. Він бажає пізнати Божі дороги, щоб йому чинити те, що прославляє Бога; Він знає тепер, що він мусить перебувати в домі Господнім щоб він міг виконувати волю Божу. Той слуга мусить перебувати в тайнім пробутку Всевишнього в безпеченстві підчас коли він є зайнятий в блаженній службі Єгови.

²³ Той „слуга” є вповні свідомий о теперішнім клопоті і що той клопіт буде окружати Божий нарід підчас його побуту на землі. Задля гніву ворога й його агентів, той слуга добре знає,

що війна мусить точитися аж поки ворог цілковито буде звязаний. Той слуга бачить наближення великої війни Всемогущого Бога і він знає, що се буде найбільше горе яке коли було в світі; і він знає, що хто перебуває в домі Господнім той є безпечний. Для того той слуга каже: „Він бо заховає мене в своїй домі в день недолі, він захистить мене в затулку намета свого, він підніме мене на скелю!” (Псалма 27:5) Сі слова показують віру й цілковите вповання в Єгову, і що вони були написані наперед для підкріплення й потіхи останка членів тіла Христового на землі, котрі будуть перебувати там аж до великої битви. Ворог грозить останку або служі і збирає всю свою силу і всіх своїх агентів, щоби знищити того слугу і роботу в який він є зайнятий. Однак той „слуга” не злякається й не буде сидіти тихо ані не буде стриманий в роботі, і буде дальше йти вперед і прославляти Бога. Він цілковито вповає на охорону Єгови, і каже: „Тоді піднесеться голова моя над моїми ворогами кругом мене; і принесу жертву радісну в чертозі його; співати му Псалми Господеві.” — Верш 6.

²⁴ Нема іншої причини задля котрої останок мавби бути тепер на землі хіба щоби дати свідоцтва про імя і Слово Єгови. Вони служать Господу й мусять доручувати вість повірену їм князям і народам під сатанським правлінням, даючи повідомлення що має скоро настати. Той тайний пробуток не є такий, що з його не можна чути співу в честь імени Єгови. Той „слуга”, знаючи своє безпеченство в домі Господнім, підносить голову свою над ворогами й каже відважно: „Принесу жертву в чертозі Його; співати му псалми Господеві.” Під сим він розуміє, що в сім тимчасовім пробутку на землі він буде прославляти Бога і жертвувати хвалення уст своїх, і буде вірним і правдивим свідком. Се заключення є попере словами апостола: „Тим оце через Нього принесимо жертву хвалення без перестанку Богу, се єсть „овощ уст”, що визнають імя Його.” (Жидів 13:15) Се не значить нічо иншого лише радісна служба виконувана через Божого останка через голошення вістки о царстві яко свідоцтво всім народам землі.

²⁵ З словами наруги, посмішки та покипку, сі агенти ворога кажуть до останка: „Ви лише займаєтесь продажою книжок, Ви не служите Богу.” Декотрі брати мають слабе знання і віру і є стримані таким атакком. Однак вірні памятають, що Ісус, Голова слуги, приказав своїм послідувателям голосити евангелію царства яко свідоцтво перед остаточним кінцем і що він приказав, що всі члени дому його мають бути його свідками і що всі в храмі прославляють його. — Мат. 24:14; Ісаї 43:10-12; Пс. 29:9.

²⁶ В якій же инший спосіб се свідоцтво можна

дати як не через радіо і не через видання книжок, в котрих міститься вість правди? Самий Господь постарався о сі річи, і тому се є повинність помазанників уживати те, що Бог поставив. Чим більше книжок о правді є доручені в руки людські, тим більше свідоцтво дане в честь Бога в послушенстві до Його приказів. Ся маленька сума грошей за книжки не покриває видатків видання й доставки книжок. Господь дає народові доброї волі нагоду нести почасти тягар видання книжок для їх власного добра. Вірні й правдиві не дозволять сим жорстоким і неоправданим нападам стримувати їх в роботі давання свідоцтва.

ЧУВАЙТЕ Й МОЛІТЬСЯ

Господні свідки стрінулись лице в лице з ворогом. Їх привилей служби пригадає ім всякого часу, що вони належать до Єгови. Так довго як їх боротьба провадиться, так довго останок буде підлягати пробам і мусить чувати і молитися Богу. Через Його ласку вони є схоронені і отримують поміч. Огняні стріли ворога все летять на тих, що служать Богу. Між громадою вірних товаришів також чернителі котрих ворог уживає хитро й тайно, щоби шкодити Господній роботі. Є й такі, що думають, що вони є в правді, а однак є заняті обчерненням тих, що є пильно заняті в службі Господній. Дальше є також отверті атаки зроблені ворогом, котрий жививає своєї бистроумности й злоби щоби повалити заміри Господні в даванні свідоцтва для народів. Обовязком кожного останка бути все чуйним, щоби йому все триматися і поступати після правил Божої організації і бути в близькій сполучі з Господом через молитву. О сій потребі пригадують слова Божого пророка, а іменно: „Почуй Господи, голос мій звиваючий; зглянься, і вислухай мене.” (Верш 7) Ісус знав, що Він був вірний Богу і що Він служив Йому безперестанку й вірно, однак Він молився і кликав до Бога о поміч й потіху, і що ворог повинен бути знищений, задля слави Божої.

Вірний останок все шукає лица Єгового, бажаючи Його ласки. Почування серця того слуги спонукують його так робити. Для того він каже: „Господи, лице твоє шукати му.” (Верш 8) Той слуга зрозуміє, що Єгова є його найлучшим приятелем і що його серце бажає мати всякого часу признання Всевишнього. Від першу коли той слуга пізнав Єгову, і навіть перед тим, занім він пізнав його, Бог все був його найлучшим Приятелем, і він бажає все бути в тім товаристві і тішитися сим солодким звязком. Для того він молиться, „Не одвертай лица твого від мене, не відсилай в гніві слугу твого, не цурайся і не опусти мене, Боже, спасителю мій.” — Верш 9.

Всякий що цілковито віддав себе на службу Богу зараз пізнає, що чинячи се він зірвав всякі земські й тілесні зносини. Часом чоловік покидає жінку, а жінка покидає чоловіка. Діти відвертаються від родичів, що служать Господу. Колисьні товариші відцураються вірних послідувателів Господа. Звичайно буває, що родичі указують свою велику любов до дітей і гордяться ними. Вони роблять ріжні старання для них. Вони послають їх до школи, виучують їх, вибирають їм ремесло, одружують їх, і загально стараються о них. Однак коли та дитина посвятить себе Богу Єгови на Його службу, тоді вся ся опіка земських родичів зникає. Родичі покидають дитину і не помагають їй в часі потреби. Всяка земська звязь є перервана. Однак тепер та дитина Божа має запевнення, що небесний Отець не покине її, тому що є написано про дитину Божу: „Не оставлю тебе ані не покину тебе.” (Ісуса Нав. 1:5; Жид. 13:5,6) Згідно з сими словами псалміста, промовляючи за останка, каже: „Бо коли б покинули мене батько мій і рідня мати, то Господь прийавби мене.” (Верш 10) Останок не дбає про нічне инше признання, лише йде вперед і служить Господу.

Тепер слуга Божий стається чуженцем для цілого світа. Нема ані одного чоловіка, на котрого він міг би сполягати о поміч. Вдійности, він не хоче сполягати на жадну людську силу. Так зване Християнство каже, що з першу їх організація була родичами „Християнства”, але тепер вони цілковито відкидають тих, що покірно йдуть слідами Ісуса і котрі стараються бути послушними приказам Господнім, щоби бути його свідками. Ті, що колись товаришили з останком як їх брати в Христі, тепер також покинули їх. Але сей стан відлучення останка, і се, що він є неначе самотний, не занепокоює його. З задоволенням, утіхою та з радістю в серцю він каже: „Мій Отець взяв мене і Він буде дбати про мене.” Про се саме апостол Петро пише для підкріплення його братів в Христі: „Смиріться ж під сильну руку Божу, щоби підніс вас угору свого часу; всяку журбу вашу скинувши на Него, бо Він старається про вас.” (1 Петра 5:6,7) Ся обітниця головно відноситься до часу коли Сатана й його агенти стараються знищити останка.

Той слуга, знаючи, що він є безпечний як довго він перебуває під покровою Всевишнього, але боїться лише розгнівати Єгову, тепер поступає вперед зі страхом і трепетом. Сей страх не є терпіння, але осторожність, щоби робити лише те, що приносить найлучші наслідки. Для того той слуга каже до Бога: „Вкажи мені, Господи, дорогу твою, і провадь мене попростій стежці задля ворогів моїх! Не віддай мене зажерливим гонителям моїм! Бо проти ме-

не встали брехливі свідки й той, що злобою дише на мене." (Псалма 27:11,12) Він бажає ходити точно дорогами Божими, і для того він молиться щоб йому показати їх.

³² Слова „На світі між живими" спевностю що не відносяться до неба. То місце символічно представляє стан, і для того „світ живих" відносить ся до стану тих, що мають життя і всяке право до нього з ласки Божої. Життя останка Бог заховав і хоронить в Христі Ісусі. Отже всі члени храму є в стані неначе „на світі між живими". Если вони будуть вірні услівям своєї угоди аж до кінця, то вони можуть бути цілковито певні вічного життя. В теперішнім часі на останка нападає ворог великою силою й числом. Бажаючи бути певним, що він йде правою дорогою, і що він має признання Бога, він просить Єгови розглянути його і випробувати його, і знайти що він є правий. Він ставить свою справу перед Господа в світлі писання. Він бачить, що він був вірний і стоїть далше сильно у своїй невинності. Для того з повним довірям той слуга каже: „Я віру, що я побачу благодать Господню на світі між живими." (Верш 13 Рот.) Инакшими словами він каже: „Підчас мого побуту в шатрі, або в тимчасовім помешканні на землі, борючись доброю боротьбою віри і радісно прославляючи Єгову, я віру, що я далше буду бачити добрі рчі Всевишнього."

³³ Очевидно Єгова є задоволений таким довірем, вірністю і постійністю останка. Згідно з сим, Він говорить до слуги, через його Голову, словами запевнення і каже: „Вповай на Єгову! Будь потужен, і май одвагу в серці, і дожидай помочі від Господа." (Верш 14) Сі слова приносять мир, потіху і відвагу для кляси слуги. Вони дуже пасують і є відповідні на сей час.

³⁴ Той слуга кляса жие ще на землі, і він зачинає оцінювати блаженне споріднення яке існує між слугою і Єговою, великим Вседержителем. Ісус Христос, Цар і Екзекутор замірів Єгови, котрий промовляє за Єгову, каже до вірних послідувателів, що були приведені під ризи справедливости і котрі знаходяться в угоді о царство: „У світі горе мати мете, тільки ж боріться: я побідив світ." „Будь вірний аж до смерти, і дам тобі вінець життя."

³⁵ Отже останок бачить, що він цілковито залежить від Єгови і тому його довіря до Нього є цілковите. Він є в угоді з Господом о царство. Вони знають, що если вони будуть вірні до їх части угоди, то вони будуть на віки в тім царстві, тому що Бог є всевірний до своєї угоди. Отже вони сполгають на Нього о те царство.

³⁶ Цілковите виконання услівев тої угоди через слугу, принесе йому велику нагороду—безсмертність. Але навіть і в сім случаю той слуга

сполгає на Єгову, тому що Єгова є по другій стороні угоди. Отже між Єговою а його помазаними синами існує все та чудова і прекрасна звязь. Таким спорідненням ніхто инший не може тішитися ані розуміти його.

³⁷ В сих останних часах, коли обставини є напружені і боротьба остра, Бог ласкаво постарався о поживу в своїм Слові для нового сотворіння через котре він є запевнений дальшої ласки Всевишнього. Той слуга має причину мати повне довіре в дальшу ласку Всевишнього, тому що він знає, що Єгова все дотримує своєї обітниці. Той слуга радується служити Єгові, тому що він любить його, і він доказує свою любов через одважне голошення про імя Всевишнього. Із великою радістю той слуга йде вперед і співає нову піснь в честь імени Єгови.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЙ

1. Чому Єгова постарався о спеціальну провізію для помазаників в сім часі?
2. Про що описують ті Псалми? Для чьей користі вони були написані?
3. Опиши обставини задля котрих були написані псалми 26,27. Як дитина Божя може набути поміч подану їй?
4. Опиши острі проби, котрі приходять на дітей Божих Яку обітницю Бог дав в сім случаю?
5. Що тепер обявилося відносно цієї книги Пова? Чому само-вивідання себе є потрібне і помічне?
- 6,7. Що значить терпіти? Як приходять терпіння і чому воно є потрібне в сім часі?
- 8,9. Поясни значіння Псалми 26:1,2. Перекажи своїми словами зміст сих Псалм і покажи для чьей користі вони були написані.
10. Як останок розуміє слова: „Я буду ходити в мойй невинності; я буду прославляти Бога."
- 11,12. Покажи як кожний з помазаників може знати чи він стоїть у своїй невинності взглядом Бога. Яку пробу вірности мусить стрінути той, що є активним?
13. Яку спільність має Ісаїя 12:1 з Пс. 26?
- 14,15. Хто є „беззаконник"? Опиши в який спосіб вони ділають. До чого допровадить активність?
16. В якім зміслі слова в Псалмі 27 відносяться до теперішнього часу?
- 17,18. Під яким услівям лише може слуга Божий радуватися і вповати на Бога? Чому Бог поставив сі права перед вірними в сім часі?
- 19,20. Що є за вдухновельним видінням даним тепер останку?
- 21,22. До чого відносяться слова в Псалмі 27:4?
- 23,24. Що значить „день недолі"? Який є напрям останка в сім часі?
- 25,26. Що виконують вірні підчас коли вони перебувають під покровою Всевишнього? О що постарався Єгова, щоби доконати роботу свідочтва? Як ворог старається перешкодити сій роботі?
27. Для якої причини були висказані слова в Псалмі 27:7, і чому сказано останку, щоб він молився й чував?
28. Що значить шукати лица Єгови? Як той слуга мав виконати се?
- 29,30. Опиши обставини серед яких слова в 7 вершику відносилися до останка.
31. Як верші 11 і 12 пасують яко слова вірного слуги?
32. Як той слуга глядить на „добрі рчі в світі живих"?
- 33-36. Чому до слуги сказано: Вповай на Єгову, і будь сильний і відважний?
37. О що постарався Єгова в сім часі для своїх вірних? Як вірні показують своє оцінення тої провізії?

Є ГОВА велів написати пророцтва для інструкції тих, що бажають пізнати правду. В 25 голові еван. Маттея знаходяться слова Ісуса про вівці й козли. Се є пророцтво написане в формі приповіді, і ціль його була, щоби заховати його значіння аж до часу сповнення його. Коли якась подія станеться, тоді се називаємо фізичним фактом. Коли ж ми бачимо, що добрі нам знані факти, коли приложити їх до пророцтва, пасують як раз до того пророцтва, тоді ми можемо знати, що то пророцтво сповнилось. Се є один із доказів, що всі пророцтва походять від Бога Єгови, тому що ніхто з людей не може предсказати те, що має настати.

Многі щирі Християни старались пояснити значіння пророцтва про вівці й козли але не змогли. Причина є ся, як се каже писання, що пророцтва не можна пояснити передчасом. У своїм назначенім часі Господь переведе події, що становлять сповнення того пророцтва, і тоді ті, що щиро бажають знати правду, будуть ясно розуміти його. Дехто пояснював, що се пророцтво значить, що в однім дню з двайцять чотирьох години всі люди на землі будуть зібрані перед сидеще Христа і отримають остаточний вирок. Та се не може бути правдою, тому що всі люди на землі не можуть перейти за двайцять чотирьох години. Інші знов казали, що то пророцтво відноситься до тисяч років царювання Христа в котрім то часі всі люди будуть розділені на дві громади представлені через вівці і козли. Се також не може бути правдою за дла многих причин; але ми угадуємо тут одну, котра вистарчить, а іменно: Що сей суд є даний на підставі сього, що є зроблено або не зроблено для братів Христа, а підчас Христового царства на землі не буде Христових братів.

Слово Боже показує, що Біблія була написана для особливої користи людей, що будуть жити на землі при кінці світа. Се вже саме собою доказує, що пророцтво про вівці і козли мусить сповнитися і буде зрозумілим занім всі члени тіла Христового заберуться з землі на небо. Ми жиемо в часі, коли Бог кидає своє світло на писання як ніколи вперед, тому що прийшов на се властивий час.

Ісусові слова в сім пророцтві назначують час сповнення його коли Він каже: „Як же прийде Син чоловічий в славі своїй, і всі святі ангели з ним, тоді засяде він на престолі слави своєї”, щоби судити. Сі слова Ісус сказав до своїх учеників яко відповідь на їх питання відносно кінця світа і його приходу до них, як се Він був обіцяв. Се є дальшим доказом, що сповнення пророцтва відноситься до певного часу, т. є до кінця світа; бо безсумніву Ісус відповів на їх

відповідь вірно, і їх питання головно відносилося до кінця світа.

Біблійні докази й інші поза Біблійні, і котрі всім є добре відомі, показують неомильно, що кінець світа, що значить кінець царству Сатани, прийшов в осени в 1914 році і був зазначений початком світової війни, точно так як Ісус предсказав в двацять четвертій голові еван. Маттея.

Події в першій і другій приході Ісуса є подібні собі. Три і пів роки по своїм першій приході Ісус прийшов до типічного храму в Єрусалимі, щоби судити суд. Протягом такого самого часу, а іменно, три і пів роки від осени 1914 року, т. є на весну в 1918 року, Ісус прийшов до свого храму в цілі суду, і дла того той рік зазначив початок часу судження. Факти на котрих той суд згаданий в пророцтві упирається, мусів зачатися перед тим часом і має продовжатися аж той час суду скінчиться. Пророцтва зазначені в Псалмі 11 і Маттея 3, і в інших місцях Біблії, показують, що Ісус прийшов до свого храму з своїми ангелами-слугами дла того, щоби судити суд, і в 1 Петра 4:17 є показано, що такий суд мусить зачатися над послідувачами Ісуса Христа. Тепер перечитайте уважно пророцтво зазначене в двацять п'ятій голові в еван. Маттея від 31 до 46 вершика. Там можна завважити, що даний вирок суду не є проти Його дійсних послідувачів, але проти тих, що називають себе послідувачами і в той самий час роблять зло або добро дла тих, що є правдиві і вірні послідувачі.

Написано є, що Ісус сказав: „Зберуться перед него всі народи; й відлучить він їх одних од других, як пастух одлучає овець од козлів; і поставить овець по правіці в себе, а козлів по лівіці.” (Маттея 25:32,33) „Всі народи” згадані тут відносяться до всіх людей, що становлять так зване Християнство, себто ті народи, що називають себе Християнами, щоби відрізнити себе від поганів. Народи складаються з володарів і з тих, над котрими ті володарі панують. Власти знов складаються з трох елементів, а іменно, купців, політикерів і релігій. Від 1919 року народи Християнські є зібрані в Лігу Народів. Так зване Християнство є відвічальне за витворення Ліги Народів. Ніколи перед тим в історії чоловіка не були народи так зібрані. Радіо уможливило сим народам мати сполучність між собою. Позаяк Господь Христос є у своїм храмі судити суд, тому всі народи є зібрані перед Ним. Дивлячись на нинішний час, Господь говорить до свого народу через пророка Аввакума 2:20, де читаємо: „Господь у храмі своєму святому; нехай вся земля мовчить перед ним!” Се значить, щоби усі народи

звернули свою увагу на вість яка має бути післана до них.

Присуди Єгови були написані довго наперед, тому що Він предвидів хто сповнить ті пророцтва і усліва тих записаних судів. В день Господень, т. є по сім, як Ісус Христос прийшов до свого храму судити, тоді хтось мусів оголосити написані суди в Біблії, і в Псалмі 145:5-9 є ясно зазначено, що сі суди Господь оголосить через Божих вірних свідків тепер на землі. Сі свідки є цілковито посвячені Господу і Його царству і їх уповажнення є зазначене в пророцтві Ісаї (61 голові), де знаходяться слова, що Господь назначив помазанників оголосити день суду нашого Бога. Отже оголошуючи Божий суд, жадний чоловік не береться судити когось другого, але лише сповіщає факти Божого суду над кимось. Тепер без найменшого вагання можна виразно заявити, що народи стоять перед судом Господнім, і тепер голосяться сі суди для того, щоб люди могли побачити хто є їх приятель і на чий стороні вони мають стати. Бог Єгова є їх правдивий Приятель і хто стане по Його стороні, той буде благословенний.

Слово „Христос“ значить помазанник Божий. Ісус є Головою помазанників, котрі є названі Його братами. Отже коли Господь говорить про свої браття в сім пророцтві, то Він відноситься до тих, що є дійсно Його послідувателі і цілковито віддані Богу, і там є заключені й ті, що є дійсними післанцями або свідками для Господа на землі.

В сім пророцтві слово „війна“ є ужите символічно і відноситься до кляси людей, що тепер живуть на землі, і котрі умово прийняли Ісуса Христа як їх Відкупителя і виглядають кращого часу під Його правлінням. Ся кляса відноситься до кожного, хто є правдивий послідуваль Ісуса Христа. Знову слово „козел“ є ужите символічно і представляє клясу людей, що живуть в „Християнстві“ і котрі задля форми називають себе Християнами, але котрі не виглядають царювання Христа для благословення всіх людей, але котрі думають і навчають, що самий чоловік улягне землю в красоту й славу, і тоді Господь прийде одвідати її.

Всі добре знають, що духовенство є пастирями своїх так званих „Християн“ у так званих християнських церквах. Духовенство — модерністи заперечують Слово Боже, а головніше, що кров Ісуса Христа є ціна викупу чоловіка і сим заперечують благословенства які прийдуть для людей в Його царстві. Знову духовенство — фундаменталісти, хотять кажуть що вірують в Бога й Христа, то однак цілковито відкидають ясну науку Біблії про царювання Христа і роботу його царства, через що буде знищене зло в світі і також відкидають привернення ро-

ду людського до миру, добробуту, життя, свободи і щастя через те царство.

Позаяк сі провідники кажуть, що вони представляють Господа, то вони є відвічальні за те знання, яке вони могли набути, еслиб вони були старались. Головні члени з їх отар є часто люди великих доходів і сильного політичного впливу, однак котрі вдійсности не интересуються царством Божим. У світі є много звичайних людей, що попирають сі організації, так званої „звір“, як на їх чола так і на руки. Слово „звір“ є символічний вираз і відноситься до видимої Сатанської організації. Можливо, що й між сими людьми є „вівці“, але більша часть сих провідників, если не всі, є „козлами“. Козел є зарозумілий, гордий, й високомірний, і жорсткий звір. В сих згромадженнях церковних є много людей котрі бажали навчитися правди і робити добро, але є стрімані стати по стороні Бога і Його Христа задля страху перед духовенством. Отже такі люди сталися вязнями в сих церквах і Господь говорить до них як до вязнів. Інші знов в сих зборах, що бажали пізнати правду були переслідувані і викинені через пастерів. До пастерів, котрі перешкаджають членам їх отар пізнати правду, Господь через свого пророка Еремію каже: „Горе пастирям, що занাপащують... вівці отари моєї, говорить Господь... Порозганяли ви й порозпуджували вівці мої й не наглядали за ними. Оце ж я скараю вас за ледачі ваші вчинки.“

Пророк каже, що Ісус в той час суду поставить овець по своїй правиці, що значить позиція ласки, а козлів на лівиці, що значить позиція неласки. До тих, що Господь назначив як „козли“, він сказав: „Бо я голодував, і не дали ви мені їсти; жаждував, і не напоїли мене; був чуженицею, і не прийняли мене; нагим, і не зодягли мене; недужим і в темниці, і не одвідали мене. Тоді озвуть ся до него й сі, кажучи: Господи, коли ми бачили тебе голодного, або жадного, або чуженицею, або нагого, або недужого, або в темниці, та й не послужили тобі? Озвуть ся тоді до них і промовить, глаголючи: Істино глаголю вам: Скільки раз не чинили ви сього одному з сих найменших, мені не чинили.“ — Маттея 25:42-45.

Завважте, що Ісус каже, що Його правдиві послідувателі є почислені як члени Його тіла і тому вони те саме що Він. Тут застановляємось над фактами, котрі ясно відносяться до пророцтва і через котрі хто-будь може рішити хто є ті „козли“ і хто є „вівці“. Протягом кількох минулих років посвячені чоловіки і жінки Богу яко Його свідки йшли від дому до дому і розносили вість людям о царстві Божім. Се вони не робили за гроші, але з любови до Бога і до ближнього і тому що Господь ясно приказав

Ати і доручувати сі інформації народам землі. Дуже часто сі вірні свідки приходили до дверей священників і пояснювали їм, що вони одвідують людей, щоб помочи їм зрозуміти Слово Боже відносно царства Христового, і щоб люди зрозуміли як поміч і благословеньства прийдуть до них. В многих случаях сі священники відганяли сих покірних свідків від своїх дверей, вживаючи строгих і зневажаючих слів проти них, і обходились з ними дуже нечемно. Часто сі священники приказували поліції арештувати їх і увязнити їх, нібито на підставі, що ті Християни ломили недільний закон і продавали книжки без дозволення. Що-кілька-день сі покірні свідки були увязнені і кинені в темницю за порадою священників, котрі самі називають себе послідувателями Христа. Очевидно сі увязнення були роблені тому, що сі вірні свідки несли євангелію царства людям.

Підчас Світової Війни многі з духовеньства в Америці, в Канаді, в Англії, в Німеччині, і в інших краях спричинили арештовання і карали дуже строго сих покірних Християн, не тому що вони поповняли якийсь злочин, але тому що вони розказували людям, що та велика війна була доказом приходу Божого царства під Христом. Духовеньство всіх віроісповідань прилучилось до противників проти сих вірних чоловіків й жінок, котрі не зробили нічого злого, а лише перешкаджали духовеньству тим, що розказували людям правду відносно царства Божого. В многих случаях сі покірні послідувателі Христа були арештовані за впливом духовеньства лише тому, що вони посідали співанники і Біблії. Золотий Вік, ч. 27, англ., е переповнений ріжними зізнаннями як духовеньство переслідувало покірних послідувателів Христа. Ісус предсказав се в той самий час коли він виголосив приповідь про вівці й козли сими словами: „Зненавидять вас усі народи задля імя мого.“ Що Ісус мав на думці сих вірних послідувателів, коли Він розказував приповідь про вівці і козли, то про се свідчать дальше Його слова: „Если вони мене гонили, то й вас будуть гонити.“ І знову Він сказав: „В світі горе мате мете, тому що я вибрав вас зі світа.“

Духовеньство і головні члени їх отар переслідували Ісуса, і ся сама кляса тепер переслідує його правдивих послідувателів і приказує людям зносити їх книжки і Біблії і палять їх публично в вогні. Кождий чоловік або жінка, що були арештовані протягом минулих десять років за проповідування євангелії царства, то в кождім случаю спричинилось до сього духовеньство або якийсь головний член з їх отар. Многі були викинені з церков, тому що одважились говорити правду.

Многі, що були духово слабі, тому що не знаходили поживи в церквах, тепер стали проти

Бога й Біблії і з голоду умерли на смерть. До тих, що е відвічальні за сі обставини, Господь через свого пророка каже: „Слабих уstadі ви не покріплювали, й недужих не вигоювали; поранену не перевязували й розпуджених не привертали та й загублених не шукали, а правили ними жорстоко й насильно. І розсипались жиром усього польовому звірю та й розбігались. По всіх горах і по всіх високих узгірях блукають мої вівці; розсипалась отара моя по всіх країнах, а ніхто не розвідуєсь про них, ніхто не шукає їх.“ Отже ясным є, що „козли“ представляють ту клясу людей, що переслідує і шкодить покірним послідувателям Христа, тому що вони проповідують правду.

ВІВЦІ

Господь згадує про ще одну клясу, котру Він називає „вівці“. Вівця е нешкідливе і смирне звірятко і ніколи не шкодить добровільно. Про сю клясу Ісус говорить: „Бо я голодував, а ви дали мені їсти; жаждував, і напоїли мене; був чуженицею, і прийняли мене; нагий, і зодягли мене; недугував, і одвідали мене; був у темниці, і прийшли до мене.“ (Маттея 25:35,36) Дальше в пророцтві е показано, що сі вівці кляса неначе скажуть: „Господи, коли ми се все вчинили тобі, за що ти нас хвалиш?“ А Господь відповість їм, кажучи: „Скільки ви вчинили сим найменшим братам, се вчинили ви мені.“

Факти які сталися в минулих дванадцятьох роках з Господним народом на землі показують, що Ісусові слова наведені тут сповнились буквально і символічно. В многих случаях було так: Оден із Божих свідків, інакше названий кольпортер, одвідував незнайомі доми і коротко розказував членам родини про царство Боже, про другий прихід Христа, про благословеньства і поміч яка незадовго прийде для терплячого людства. Колиж сі слова почує доброго серця людина, то її відповідь буде менше більше така: „Я знаю, що твої слова мусять бути правда і спевністю, що вас вислав Господь. Я знаю, що ви мусити належати до Христа. Ми дуже бажалиб мати сі книжки, і з Біблію пізнати більше Бога і Христа і Його царство, але ти бачиш ми е дуже бідні. Мій чоловік вже без роботи кільканайцять місяців. Але здається що ви такі омучені і день такий горячий, прошу зайдіть і спочиньте трохи та напийтесь свіжої води та підкріпітьесь трохи.“

Ся чемність е показана тому, що та жінка вірить, що той чоловік е свідком і слугою Божим. Чи Господь любить таке чимне відношення? Ісусові слова в еван. Марка 9:41 відповідають: „Хто напоїть вас чашею води в імя мое, що ви Христові, істино глаголю вам: не втерєє нагороди своєї.“

Господь знає найменшу добродичність показану Його братам, а головно тоді, коли хтось

укаже своє співчуття одиниці тому що вона є Християнином. Многим із тих, що є бідні купити собі книжку, були дані книжки даром, щоб і вони могли пізнати правду. Такі все показують вдячність Господу і чемність до дателя.

Але бували ще і такі случаи, коли сі вірні чоловіки й жінки прийшли до певного дому, то господар дому казав до них: „Ви мабуть є досить голодні; чи не бажалиб ви мати з нами обід.” Знову коли надворі непогода, то часом господар або господиня кажуть: „Чи не переночувалиб ви з нами? Ви виконуєте добру роботу і ми бажалиб щось зробити для вас.” Або знову коли якийсь вірний свідок конає у в'язниці за ґратами, яко жертва гніву і доносу духовенства, декотрі із сих добрих людей одвідували сих в'язнів і указували їм співчуття, тому що вони вірували що вони роблять роботу в імя Ісуса Христа. Відносно сього завважмо слова Ісуса в сім пророчстві: „Бо я голодував, а ви дали мені їсти; жаждував і напоїли мене; був чуженицею, і прийняли мене; нагий, і зодягли мене; недугував, і одвідали мене; був у темниці, і прийшли до мене.” — Маттея 25:35,36.

суд

Закаменілий злочинник ненавидить того, хто не робить нічого лише розказує правду, котра відкриває його діла. Диявол ненавидить тих, що голосять правду, Слово Боже і Христа. Вони переслідували Ісуса, тому що Ісус говорив правду. До духовенства, котре переслідувало його, Ісус сказав: „Тепер же шукаєте вбити мене, чоловіка, що вам правду глаголав, котру чув я від Бога.” (Йоана 8:40) Тоді Ісус показав хто спонукав їх так переслідувати його, коли Він сказав до них: „Ви є від отця диявола і хотіння його хочете робити.” Се пояснює чому декотрі люди переслідують тих, що роблять добре. Духовенство добре знає, що хто йде від дому до дому і показує людям книжки котрі пояснюють Біблію, той розказує правду, що священники не були вірні Богу ані людям. Отже ся правда гніває їх і вони шукають покарати сих вірних свідків Господних.

Божий суд є написаний проти тих людей, що добровільно грішать проти світла правди, котра походить із Слова Божого. Отже Ісус каже до всіх, що показують духа жорстокости, і є козлами і півивають сих покірних послідователів: „Ви добровільно грішили проти світла правди; йдіть від мене прокляті, у вічний вогонь, приготований для Диявола і ангелів його.” А тоді, щоби сю справу яснійше представити їм, сказав: „Скільки раз ви зло творили сим найменшим моїм, мені чинили.” Тоді Ісус висказав остаточний суд на тих козлів сими словами: „І підуть сі на вічну погибель.” Се значить їх стріне кара знищення, на віки від котрої не буде вже помилювання. Двацята голова Одкрит-

тя, котра є вповні пояснена в книжці Світло, пояснює більше се писання.

Через многі століття люди були тримані в незнанню Божих замірів, і се незнання було головно завдяки роботі лукавого Сатани. Тепер від коли Господь прийшов до свого храму більше світло є дане людям, і Сатана і його організація є тепер відкриті тим світлом. Люди по всіх державах стогнуть під ярмом наложеним на них через знаряд Сатани. Люди бажать помочи. Хто скаже їм правду відносно помочи такой наражається на ненависть і переслідування Сатани і його агентів. Сі люди є смирного серця і доброї волі і є покірні і бажать почути вість правди яку приносять до них. Коли вони почують ту вість, тоді вони зачинають бачити, що справді се неможливо для жадної організації людської визволити їх з під їх великого гнету. Вони зачинають бачити, що лише самий Бог може визволити їх з під їх великого тягару і смутку і дати їм благословенства життя, свободи і щастя. Коли чесний чоловік або жінка прийде до їх дверей з вісткою потіхи, вони з прагненням слухають ту вість і радуються, що се є вість зі Слова Божого для них. Будучи доброї волі й чемні, вони бажать бути ласкавими до тих, що приносили їм таку вість. Ісус наперед знав сі обставини, і тому пророчими словами сказав до тих людей: „І поставить овець по правниці в себе... і тоді скаже царь тим, що по правниці в него: Прийдіть, благословенні Отця мого, осягніть царство, приготоване вам од основання світу.”

Від самого почину Бог повідомив, що він введе „насіння” через котре всі народи землі будуть благословенні. То „насіння” в писанню називається Христос. Ісус каже їм, що для них царство було приготоване від усновання світа. Ся то кляса чесних і доброго серця одиниць ступить найскорше на шлях праведности, що веде до вічного життя; і если вони будуть вірно служити Господу і ходити тим шляхом, вони отримають нагороду — вічне життя на землі. Вони є названі праведні, тому що Ісус у своїм пророчстві дав остаточне своє рішення відносно сих покірних словами: „Праведні підуть на життя вічне.”

Тепер прийшов час коли те пророцтво Єгови має бути зрозумілим. Се є також час коли правда мусить бути оголошена людям. Ті, що чують її мають великий привилей і також відвічальність щодо сього який напрям вони возьмуть. Люди мусять рішати чи їм йти дальше за духовенством, їх сліпими проводарями, або чи вони навчуться про Божі заміри і будуть проваджені Його Словом правди.

Державні урядники закону були заплутані в Сатанську поласку, і Сатана також запровадив і духовенство в свої сіті. Всякий знає, що

провідниками в запровадженню прогибіційного закону було духовенство. Політикири також ставали в їх ряди, тому що їм здавалось, що вони мусять се зробити, щоб дістати голоси в їх виборчих округах і бути вибраними до власти. Знов інші, посідаючи багато грошей і інші добра ставали в їх ряди також, тому що вони побачили, що вони можуть зробити ще більше грошей з забороненого напитку. Отже в той союз в ходили священники як провідники, і політикири також прилучились до їх хору, а пачкарі (бутлегери) жали великі грошові доходи; а се все видало великий збір злочинців, і тепер злочинства чим раз зростають більші. Тверезодумаючі люди зачинають бачити, що вони були зловлені в полапку і скоро відступають від духовенства і осувають з них маску якою сі пани закриваються.

Урядники закону стараються стримати поширення злочинства. Духовенство часто мильно представляючи факти урядникам, знають добре, що те, що вони кажуть їм, є неправда. Часом духовенство каже їм: 'Сі Дослідники Біблії є закриті злочинники.' Отже щоби помочи сим урядникам виконувати їх задачі властиво, тому є підпринятий всякий можливий крок, щоб Дослідники Біблії, котрі є Господніми свідками, мали відповідні виказові папери коли вони йдуть від дому до дому. Люди зачинають бачити, що ті люди виконують велике добро щодо стримання злочинств. Сі свідки Господнього царства йдуть до людей з правдою і показують, що лише Господне царство принесе пільгу і благословенства і тому люди повинні заспокоїтись і почекати ще малу хвилю занім справедливність зновні буде установлена на землі Госпо-

дом. Люди зачинають пізнавати, що Сатана, Диявол, є їх найбільшим ворогом а Єгова Бог і Христос є їх найбільшими приятелями. І як же вони отримали се знання? Не через духовенство ані не через церковні організації. Вони дістають сю головну інформацію з Біблії і з книжок, в яких міститься пояснення Біблії і котрі то книжки вони дістають через вірних свідків Господніх. Тверезі-умом урядники закону пізнають сі факти, і бачуть, що Дослідники Біблії роблять більше для доброго порядку між людьми а ніж яка инша кляса.

Бажання Дослідників Біблії є співділати з миро-люблячими людьми, що бажують чинити добро. Кидати людей до вязниці і стріляти інших на підставі підозріння ніколи не установить справедливости. Знання Слова Божого і Його царства є одинокий можливий спосіб реформи. Є написано у Ісаї 26:9: „Коли бо присуди твої діються на землі, тоді живущі на світі навчаються справедливости.” Біблія і факти показують, що суди Господні вже тепер відбуваються на землі. Нехай люди слухають слова Господнього, і слухаючи, нехай пізнають правду і через се знайдуть дорогу до миру, добробуту, справедливости, вічного життя і безконечного щасття.

Вість Слова Божого є найбільше добро, вигода і потреба для публики. Радіо є ужите для голошення вістки правди для людей. Вірні свідки Господні приносять сю вість в більше розширеній формі, в формі книжок, до людських домів. Кождий миро-люблячий чоловік повинен помагати розносити сю радісну новину о царстві Божім. Приймайті її з вдячністю і віддайте всяку честь і пошану імені Єгови.

Райдуга Угода

(Лекція через радіо, 15 минут)

ВЗАГАЛІ по церквах рідко коли поясняють, або беруть під розвагу, предмет про угоди Божі, і тому більшість людей не знає нічого про них. Авсеж, після писання, то ніхто не може отримати вічного життя хиба що він перше зробіть угоду з Богом, і буде вірно виконувати ту угоду так довго, як довго він буде істнувати. Важність сього предмету можна бачити тоді, коли ми довідаємось, що Бог зробив шіснацьять ріжних угод з людьми, і що в св. Писмі про угоди говориться в двіста сімдесят і шістьох текстах.

Більше чим через сорок століть весь рід людський був зобовязаний дотримувати одну із Божих угод. Однак дуже маленьке число було свідоме сьої задачі, і тому несвідомо ломлять

ту угоду кождого дня. Та вдійсности ніхто не може мати вимівки ломати ту угоду, тому що вона є ясно зазначена у Біблії. Розумні люди знають, що се є гріх, несправедливо і жорстоко робити те, що забороняє угода, і навіть тоді колиб Біблія й не говорила про се. Писання запевняє нас, що всі переступники угоди будуть покарані, чи то вони робили се свідомо чи несвідомо.

Бог дав райдугу на облаках яко знак, щоб пригадати людям, що певна угода істнує і що люди є відвічальні за зломання її. (1 Мойсея 9:12-16) В тій угоді Бог зобовязався, що Він ніколи не проклинати ме землі знову, так як се Він зробив через потоп, если Ной й його потомки зобовязжуться не відбирати ніколи лю-

льського життя, ані життя звірят, риб або птиць, лише під певними умовами, які були ясно зазначені в угоді. (1 Мойсея 8:21; 9:11) Той вишмок був, що життя звірят, риб і птиць, можна було взяти лише тоді, коли ті звір'ята мали стати поживою для чоловіка, а життя чоловіка можна було взяти лише тоді, колиб хтось поповнив убитство. В Нойові і його потомках був заключений весь рід людський.

Причина задля котрої Бог зробив таку угоду була та, що всяке життя походить яко дарунок від Бога, і для того є святою річю. Позаяк чоловік не може дати нікому життя, тому він і не має права нікому відбирати його, хиба що він є уповажнений на се Богом, котрий є автором життя. Право відбирати життя якому будь сотворінню належить до Бога. Отже відбирати комусь сей Богом даний дарунок є зухвальством, і несправедливістю, і показує брак пошани до Бога і брак оцінення його дарунку. Уважне застановлення над сьєю точкою переконає кожного розумного чоловіка, що то, що повисше сказано, є правда.

В 1 Мойсея 9:3-18 про ту угоду читаємо: „Усьяке двигуще, що живе на землі, буде ваша їда; як зело травяне вам усе. Тільки м'яса з його кровю, душею, щоб не їли.” Отже бачимо, Бог дозволив їсти м'ясо з звірят, але йому не вільно було їсти крові. Принцип життя є в крові; і позаяк життя є святою дарунок від Бога, тому чоловік не може їсти крові. Пізнійше, Бог зазначив той самий принцип у своїм законі, котрий Він дав для Ізраїльського народу: „І хто .. вловить животину чи птицю яку, що їдять, мусить вицідити кров її, і засипати її землею. ... кожен, хто їсть її, викоріниться.” (3 Мойсея 17: 13,14) Отже бачимо, що кара за їдження крові звірят, що були заколені на їду, була смерть.

Про сю угоду дальше говорить в 1 Мойсея 9:5,6: „Крові бо вашої, душ ваших, вимагати му, на всякій животині мститимусь за неї і допевнятимусь душі людської від руки чоловіка .. хто проліє кров людську, того кров теж пролівати ме чоловік: бо в образ Божий сотворив Бог чоловіка.” Се значить, що если чоловік убивати ме звір'ята для якої іншої цілі чим поживи, то вони стануться його ворогами і будуть важити на його життя і нищити його. Се також значить, що люди будуть мати право відбирати життя від убійця яко кару за злочин.

Се є зломання угоди вбивати звір'ята для забави або приємностей, або їсти їх кров. Рівнож є се зломання угоди убити якусь особу, або вбивати людей на війні, силувати їх до армії, щоб вони вбивали інших; або підносити ціну на поживі, щоб бідні вмирали зголоду; або нищити живність в поживі або затроювати поживу, щоб прискорити смерть. Родичі ломали сю угоду через се, що жертвували своїх синів і до-

ньок (н. п. посилати їх на війну); міліони чоловіків, жінок і дітей були кинені лвам, були палені на кострі, розпинані, кидані в киплячу оливу, гнили й вмирали в в'язницях і навигнанню по скалистих виспах, і все се було зроблено в ім'я патріотизму і в ім'я релігії.

В очах Бога сі всі злочини були убійствами і ломанням райдуги угоди, тому що невинна кров була пролита. Появлення райдуги на облаках є пересторогою, що та угода дальше існує, бо ся угода була „віковична угода з рода в рід”, і була зроблена між Богом і „кождим живучим сотворінням в тілі.” — 1 Мойсея 9:12-17.

Позаяк міліони людей ломлять ту угоду кожного дня, тому Бог не є більше зобов'язаний не проклинати землю, і писання каже, що Він се зробить. Ся угода була зроблена „з усьякою живою душею і всяким тілом”, і уповажнювала чоловіка відбирати життя убійцеві. Розуміється робити се в сумніві або напідставі фальшивих свідочств булоб зломання угоди.

Мойсеїв закон, що був Божий закон, назначував екекуторів відбирати життя від убійців, і такий екекутор називався „кровоместник”. Та чоловіком-зроблені права не признають вбитих на війні в ім'я патріотизму і в ім'я релігії, що вони є замордовані, і для того не роблять жадної провізії щоб пімститись за їх кров. Після услівев сьої райдуги угоди всі сі померші є помордовані, і тому за їх кров мусить прийти „пімста”.

А тепер питання насувається, коли і як сі убійці отримають „пімсту”? Відповідь є, що вони отримають пімсту через друге прокляття, котре перейде цілу землю неначе мідла знищення. Бог назначив іншого „кровоместника” в особі Ісуса Христа, котрий пімститься за всю невинну кров пролиту на землі. Ся робота пімсти за невинну кров буде виконана підчас битви армагедону котра відбудеться незадовго.

Бог обіцяв не проклинати більше землі, если люди були дотримали „віковичну угоду”. Але тепер вони зломали сю угоду міліони разів і тому пімста мусить прийти. Армагедон буде тим прокляттям, і тоді будуть покарані всі ті, що проливали невинну кров. Божа ціль є положити вину за пролятя крові на теперішну живу генерацию, так як пімста прийшла за кров праведних, „від крові Авеля праведного до крові Захарії, сина Варахїїного, що вбили ... між церквою а жертівнею”, на генерацию, котра жила за часів Ісусових. — Маттея 23:34,35.

В листі до Римлян 13:4 апостол угадує про „Божого слугу, відомстителя гніва тому, що хто робить лихе.” В Одкриттю 6:9,10 читаємо: „Бачив я під жертівнею душі убитих за слово Боже, і за свідчення, котре мали; і покликнули голосом великим, говорячи: Доки, Владико святий і правдивий, не будеш ... мстити за кров

нашу над тими, що домують на землі?" Відповідь була, щоб вони чекали ще короткий час, аж поки їх спів товариші й брати не будуть убиті так як і вони були. Час чекання і відпочинку згаданий в тексті вже скінчився. „День пімсти", або час коли Бог пімститься за невинну кров, що була пролята в ім'я патріотизму, вже близько під дверима.

„Битва Армагедону" буде другим прокляттям на землі, тому що люди поломали „віковичний заповіт" і переступили Божий закон.

В Ісаї 24:5,6 читаємо: „Бо земля вся зледащила під живучими на ній вони бо переступили закон; змінили устами; зломали вічний заповіт." Також в Псалмї 106:37,38 є сказано: „Синів своїх і дочок своїх в жертву бісам приносили проливали кров невинну." Ще далше в пророчтві Ісаї 59:7 читаємо: „Ноги в них швидкі до зла, — скорі вони до проливу безвинної крові." Знову в Приповістях 6:16,17 читаємо, що Господь ненавидить брехливого язика і руки, що проливають невинну кров.

Сі люди, що вживають примусової конскрипції і противних законів, що силують людей йти на передчасну смерть; і сі люди й жінки, що жертвували своїх доньок і синів з причини релігійних обрядів, або котрі вбивали на смерть в релігійних переслідуваннях; і сі, що загарбували поживу, підчас коли мільони вмирали з голоду, — сі є винні пролята невинної крові. В Псалмї 9:12 згадується про Ісуса яко „кровомстителю" сими словами: „Бо коли він слідить

за проливою кровю, то згадує про них; він не забуває голосіння бідолашних." Знову в Ісаї 26:21 читаємо: „Ось бо Господь виїде з пробутку свого покарати земнородних за їх беззаконство; й земля видасть із себе кров, що повсисала; не таїти ме вже своїх убитих." Се значить, що в той час буде відкрито, що мільони невинних людей були замордовані. Кров тих, що були замордовані в ім'я патріотизму й в ім'я релігії була закрита в тім зміслі, що люди думали, що вони повмирили за їх край, або за віру в „світовій війні", і для того їх смерть була Богом признана.

Задля своєї проливої крові настане час горя, якого не було від коли настали люди, ані ніколи вже більше не буде. (Маттея 24:21) Сі невинні лише протестували, і за се були повбивані яко бунтівники або зрадники.

Бог завважав сих всіх переступників угоди. Він вірно поставив свою райдугу на небі яко пересторогу і напomini. Винуваті тепер не мають вимівки, і тому то предсказане прокляття знищить землю. Урядовий „кровоместник" Єгови вже взяв власть, і незадовго вилне гнів свій на народи і свою кару на людей. Ся кара не буде виконана через другий потоп, але через „велике горе", котре буде відповідною карою на всіх тих, що були винуваті за обрабання ближнього з Божого дарунку, а іменно за відобрання привилею до життя й свободи й щастя.

Тексти на Освідчення

Середа 1-го цвітня, 1931

«По середній між престолом і чотирирога осивотини, і по середній старці, стоїть Агнцко, наче заколене, і мало сім духів Божих, що послані по цілій землі.» —
Одкриття 5:6.

СЕ ТОП „Агнець Божий, що взяв гріхи світа на себе." Він пролив свою кров на Голгофті, котра була представлена яко офіра за гріхи людські, а тепер Він йде в славі, одягнений в силу й власть, щоб очистити і осушити гріхи світа. Бог мусів мати причину, коли Він робив такий натиск на титул „Агнець" або „агнцк". Очевидна піль цього є, щоб пригадати всьому творові, що Бог є великим настером і що Ісус є найдорослим у великім Божім стаді. (Ізраїльтяни) вибрали агнца з між стада і заколювали його і кров того агнца була підставою закон-угоди зробленої в Єгипті і ствердженої при горі Синай. Кров Ісуса, Агнца Божого заколеного на землі, є усвеною жертвою для нової угоди, котра є зроблена на землі і потверджена коло гора Снон. Ісус, Посередник тої угоди, є найбільше олюбленим з між усіх Божих сотворінь. — Світло 1, 302.

Середа 3-го цвітня, 1931

«Господь нехай вислухає тебе в день тісноти; імя Бога Якового нехай заступить тебе.» Пс. 20:1.

ЧОМУ БОГ мавби старатися о спеціальну охорону для останка „в той день"? Отже останку є припоручено нагоду і відвічальність давати свідцтво Ісуса Христа. Вони є головними ворогами Сатани на землі; і Сатана, знаючи се, виступив проти них війною, і з тим лукавим заміром, щоб знищити їх. Бог поклав свою руку над останком, і наче каже до Сатани: „Ти можеш противитись сій громаді, але не вбивай її." Вони є під охороною Господа Бога; бо вони є Його свідками і Він припоручив їм голосити вість. (Ісаї 51:15,16) В сім то дні, коли приготування робляться до війни, Господь слх охороняє своїх свідків, що співають в Його честь. — В 10/15/30

Середа 15-го цвітня, 1931

«Коли хто згрішить, заступника маємо перед Отцем, Ісуса Христа праведника.» — 2 Йоана 2:11.

ЗАСТУПНИКОМ є той, що заступається за когось иншого і є утішателем для того, за кого він заступається.

Коли Ісус вознісся на небо і сів по правиці Єгови, від того часу Він стався заступником за синів Божих в тілі. Та задля слабостей, які має кожний з них, вони мають нахил до гріха; і для того кожний з них потребує заступника. Окрім цього, що Ісус був заступником для посвячених в небі, то Він ще обіцяв своїм ученикам, що Він буде молити свого Отця і Він внесе їм иншого утішителя, або заступника. Слово *παράκλητος* значить утішитель, помічник, і також заступник; і сей помічник мав заступатись за церкву підчас коли Ісус не був присутній з своїми послідувачами. Сім заступником, або утішителем, є святий дух. — Б 9/1/30

Середа 22-го цвітня, 1931

«Нехай воінде народ праведний, що любить правду.»
— Ісаї 26:2.

ІСУС положив закон, що лише ті, що принесуть овочі царства, будуть мати вхід в то царство. Ті, що люблять Бога, будуть сповинати і Його заповіді. (Іоана 14:21) Если ж хто не прийняв любови правди і але дальше тримає знання правди з самолюбства або є байдужий, то яка судьба чекає його? Чи не самий він стає в опозиції

і є зведений гріхом і „дукавим“? (2 Петра 3:17) Если так, то дається, що робота розділення буде поступати дальше, щоб вірні явились. Писання заповідають нас, що все, що можна буде стрясти, буде стрясене, і ті, що тримають правду задля самолюбства, будуть стрясені. Лише праведні остануться. — Б 10/1/30

Середа 29-го цвітня, 1931

«Хоч попадаю в темряву, то Господь мене освітить.»
— Мизя 7:8.

ЄГОВА не відкриває своїх тайнів аж поки не прийде властивий час на відкриття їх. Тоді Він відкриває свої тайни для тих, що бояться Його, отже відкриває тим, що люблять Його і служать Йому вірно і несамолібно. (Іс. 25:14) Бог-Єгова є світлом, і то світло походить від Його і відкриває Його заміри для тих, що люблять Його. Те, що робить відкриття є світло. Если Божі діти ходять у світлі котре Він дав їм, то вони є спільниками в тій роботі яку Він припоручив їм. Найбільша ласка яку чоловік може посідати, то се знання о Бозі, і тоді ходити в тій світлі яке Бог дав йому. — Ефесян 5:13. Світло II, 7

Питання і Відповіді

Питання: Чи Ісус дав Господню молитву лише для своїх учеників, чи й взагалі для людей?

Відповідь: Він дав сю молитву не лише своїм ученикам, але й також для добра всіх тих, що опісля повірили в Господа Ісуса Христа, і були приведені до повної гармонії з Богом через Ісуса Христа. Ніхто инший не може властиво молитися сею молитвою.

Питання: Що означають слова в Маттея 6:17, „Тиж, коли постиш, намасти голову твою, і вмий лице своє?“

Відповідь: Бог ненавидить гіпокритів. Ви часто можете бачити людей з прибраним та сумним лицем і з дуже покірними словами на устах. Сім вони показують, що вони неначе терплять і відракаються себе ради Господа. Їх дійсна ціль є, щоби звернути увагу инших людей на себе і щоб люди казали про них: „Що за красний Християнин сей чоловік є!“ Ось так вони ошукують людей й себе, але сям вони не можуть ошукати Господа навіть на хвилину. Господь знає, що сі люди є гіпокритами. Для тої причини Ісус настав своїх учеників такими словами: „Коли ж постите, нехай не буде в вас, як у лицемірів, сумного виду: змінюють бо лица свої, щоб здаватись людям постниками. Істино глаголю вам: Що мають вони нагороду собі. Ти ж, коли постиш, намасти голову твою, і вмий лице твоє; щоб не здавався людям постником,

а Отець твоєму, що потай; а Отець твій, що бачить потайне, віддасть тобі прилюдно.“ (Мат. 6:16-18) Ви можете бути певні, що если хтось вдає за більше побожного або святого чим инші, і сям звертає на себе увагу, то такий є гіпокритом.

Лист Вдяки Господеві

ЧУДОВІ ПРАВДИ

Мій Дорогий Врате Рутерфорд в Господі:

Коли я скінчив читати книжку Сотворення, котра недавно виїшла в нашій мові, я дійсно не маю слів висказати що за чудовий матеріал я знайшов в сій красній книжці. Те, що мені бракувало, я знайшов в ній. Тепер я яснійше бачу чим коли яку роботу ти виконуєш. Я бачу, що Господь висвічує сі чудові правди для людей через тебе і твоїх співробітників, і що Товариство є дійсно організація Божя на землі.

Я вповні розумію велику помилку яку деякі брати поповняють що вони йдуть иншою дорогою. Я дуже жалею, що так много українських приятелів є зведені через так звані „брати“ — Римлян 16:17,18.

Через довгий час я сумував і був знесочений задля свого відступлення, але я тепер бачу, що лише ті, що є ревні до Господньої справы, можуть вповні розуміти і оцінити їх відношення до Господа.

Нехай Господь благословить тебе і твоїх співтоваришів, осталося з Його ласки,

М. Фішків, Н. Дж.